Ч. 248 (13.487). Львів, четвер 21. вересня 1933. Opłata pocztowa zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00	зол.
Чвертьрічно	15·00	„
Піврічно	30·00	„
Річно	60·00	„

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Про насвітлювання валютових питань.

Минулого тижня занотувала наша кооперативна преса, що в дні 12. вересня ц. р. відбулася в Цетробанку чергова нарада представників наших фінансових і економічних централь у валютових справах, і розглядала дальші проблєми валютового питання у нашій кредитовій кооперації та кооперації інших видів, установляючи напрямні дальшої валютової політики.

З цього видно, що відповідальні керманичі наших фінансових установ призадумуються і говорять про власну програму забезпечування проти валютових несподіванок для збереження маєткового стану нашого громадянства, як також уділяють своїм інтересентам потрібні інформації, так, як це роблять польські і жидівські банки в краю. Супроти цього не можна казати, начебто у нас був стриманий процес капіталізації та начебто провінціональні кредитові установи у нас були незорієнтовані і пробували на свій лад розвязувати проблєму евентуального загроження краєвої валюти, бо те все діється організовано через фахові централі і Ревізійний Союз Українських Кооператив.

При освітленні цих питань треба передовсім зазначити, що тут не можна легковажити справи зрівноваження білянсових позицій стану чинного і стану довжного у золотих і в долярах, — як першого засобу збереження маєткового стану наших фінансових і взагалі економічних установ, бо таким чином ми також зберігаємо стан льокацій нашого громадянства.

І цього заходу наших відповідальних керманичів не вільно нікому підсувати під „інфляційну мораль" у злому значінні, бо кожний елементарно освідомлений економіст мусить розуміти, що як кредитові установи захитаються, тоді нашим вкладникам льокат не поможе ніякий курс доляра ні золотого. А коли ми держимо наші економічні і фінансові установи у білянсовому зрівноваженні обох валют і забезпеченні вложених льокат нашого громадянства, то це належить нам вписати у велике добро в сучасних валютових пертурбаціях світа, чого нам мабуть завидують фінансові організації деяких народів, і на цьому становищі мусять видержати наші відповідальні керманичі фінансових установ, бо це їх перша основа й мораль.

А щодо інфляційної моралі, то не можемо забувати, що наша фінансова програма не є в силі здержати інфляції державних валют ані не має і не може мати на меті впроваджувати інфляцію якоїсь валюти, а може йти тільки в тому напрямі, щоби по змозі боронити повірене майно громадянства перед наслідками можливої інфляції тої чи іншої державної валюти, та в цьому є один і той сам інтерес установи фінансової і власників громадянських льокат, бо чим більше збогачується рідна інституція, тим більша є забезпека вложених льокат з відсотками і евентуальною ріжницею курсу...

Натомісць небезпека „інфляційної моралі", про яку я згадав і обговорив у моїй статті в „Ділі" з липня ц. р. є по іншому боці, а саме по стороні довжників позичкових, щоби вони віддавали свої довги у вартости позиченої валюти з часу виплати позички, без огляду на те, чи вони є кооперативами чи іншими особами, та до отсеї моралі треба нам прилюдно накликати, щоби не поширювалась деправація у нашому громадянстві.

А знову висвітлювати з боку фінансових відповідальних керманичів у теперішньому заломанні курсів світових валют: яка валюта є безпечна, а яка небезпечна, булоб несеріозним пророченням, яке моглоб наше громадянство впровадити повсвільно в оптимістичний блуд або накликати неоправдану паніку.

Зосібна, один заінтересований і теоретичний економіст запитується: які небезпеки загрожують польському золотому? Хай зволить він призадуматись над тим, що Польща оголосила внутрішню позичку на 120 міліонів золотих, щоби зрівноважити свій державний бюджет і цим забезпечити стійкість польського золотого.

А польський міністр скарбу Вл. Завадзкий до цього додав своє мотто: „Численні познаки позволяють припускати, що доходимо до певної стабілізації господарських і фінансових відносин". Отже прошу взяти цю тему до прилюдної дискусії.

Або інший інтересент запитується: який буде курс американського доляра в найближчому часі? На це не відповість ні один фінансовий знавець світової валюти в даних обставинах американського експерименту президента Рузвельта. Але у всякому разі треба мати на увазі, що Злучені Держави Північної Америки мають покриття золотом понад чотири міліярди долярів та що тут нема краху державних фінансів Північної Америки, а тільки ведеться спроба піднесення продукції американського громадянства через обниження курсу доляра, так що курс доляра залежить від господарської політики американського уряду. І тому годі дораджувати, щоби зовсім покидати долярові льокати, а натомісць доцільним є полишити інтересованим вибір валюти їх льокат.

Те саме можна сказати про льокати в золотих у золоті і в долярах у золоті, що мусить йти у парі з акредитуванням у тих валютах.

Ось у таких рамах може обертатися дискусія, але проголошувати сьогодні непохитні тези у валютових питаннях це недоцільне і небезпечне.

Д-р Кость Левицький.

Цьогорічні жнива на Україні.

Цьогорічні жнива на Україні творили видовище, у порівнанні з яким татарське лихоліття було золотим віком. Ці жнива переводила московська влада в панічному поспіху, намагаючися виволікти можливо скорше можливо більше збіжа поза межі України, не оглядаючись на страшний голод населення. „Ізвестія" з 6. вересня хваляться, що місяці липень, серпень та вересень, які раніше потрібні були, щоби „розгойдати" збіжеву кампанію, зробились тепер вирішальними для постачання збіжа. З днем 31. серпня було на Україні скошено 95,5 проц. цілої площі засіву, зложено в копиці та вивезено з поля 39,5 проц., а вимолочено 37,2 проц., але до дня 2. вересня Україна вже доставила 60 прц. цілої призначеної московським урядом данини.

Що цей поспіх коштував Україну нові сотки тисяч умерлих із голоду, входило, розуміється, в обрахунки московського уряду, але панічний поспіх московських можновладців знищив і багато міліонів пудів хліба. Стерроризовані районові бюрократи в багатьох випадках наказували косити цілком зелене збіжа. Тіж самі „Ізвестія" повідомляють, що житомірський районовий комітет розіслав двіста уповажнених, які примусили колхози за всяку ціну скосити до ранку 10. серпня жито; його скосили, вимолотили сирим і передали до збірних пунктів, хоч воно мало 27 проц. вохкости. Так було, очевидно, не лише на Житомірщині, бо „Ізв." переповнені скаргами кореспондентів з України, що вохке зерно мішають зі сухим, від чого величезні поклади збіжа пріють і псуються. Зі Симферополя якийсь Рейснер пише, що коли там елеватори відмовляються приймати вохке збіже, то його просто викидають на землю. Натомість у Житомирі приймають вохке та засмічене збіже.

Значна частина збіжа гине в часі транспорту: З стації Красний Лиман наприклад повідомляють, що там лежить 1.500 вагонів збіжа. Понад двіста вагонів збіжа лишається без всякого накриття і починає псуватися від дощу. З Новоросійська повідомляють, що на півдні Кубані дуже зле обходяться зі збіжем. У Темрюкськім районі лежить над рікою Кубанню на дворі 900 тон пшениці та ячменю, сотки тон збіжа лежать непокриті і на стаціях Лінейная та Кримская. („Ізв." 9. IX.). У Дніпропетровську лежать на дворі без покриття 37.000 тон збіжа. У Черниговi скупчилось 10 міліонів вохкого збіжа, якого не можна в такім стані везти далі, сушилень нема. („Ізв." 8. IX.); і так далі без кінця і краю. Отже хижацька Москва, що награбувала на Україні страшні маси збіжа, не є навіть у силі вивезти його. Збіже псується, гине в той час, коли ним можна булоб урятувати від голодової смерти міліони українського населення.

Велику журбу завдає більшовикам те, що голодні „розкрадають" збіже, яке не можна досить швидко вивезти з України. На охорону колхозних комор та збіжа, що лишилося ще на полі, мобілізується у великім числі на Україні навіть дітей — „легку кавалерію". На цю тему якийсь Казаков пише в „Ізв." з 5. IX.: „З почину політичних відділів Північного Кавказу зорганізовано з піонірів та школярів загони „легкої кавалерії" для охорони колхозного врожаю та боротьби з втратами. Ці загони показали багато прикладів взірцевої боротьби за соціялістичну власність. На Чорноморю вони затримали протягом одного місяця більш 200 „парикмахерів". На Харківщині утворено 2.500 піонірських вартівень, які затримали сотки злодіїв..."

Щоби примушувати голодних дітей бути агентами крівавого ГПУ та ловити своїх голодних батьків, які платять часом життям за кілька кільограмів збіжа, для цього треба справді мати збочену московську натуру.

Обставини, в яких відбуваються цьогорічні жнива на Україні, те, чого московський уряд не може заховати, не повертаючи в цілковитий хаос своєї господарки, показує досить виразно те, що московський уряд даремно намагається заховати — жахливий, систематично уряджений голод на Україні. Самі заперечення голоду з боку московського уряду вказують, що він ані трохи не має наміру полекшити стан голодного українського селянства. На це вказують і заперечення чужинецьких приятелів більшовиків. Але пан Еріо є занадто заінтересованою стороною, щоби його свідчення про рай на Україні мали велику вартість. Гадаємо, що й „Менчестер Ґардіян" задалеко посунув свою „обєктивність", публікуючи заяву американського письменника Шервуда Едді, який повернувшись з восьмої подорожі по СРСР спростовує „вигадки англійської преси про голод в СРСР" („Ізв." 9. IX.). Він дістав дозвіл відвідати всі райони, які він хотів. Чи був він на Україні, не говорить. Не пояснює також, чому саме він дістав від московського уряду дозвіл вільно подорожувати по Совітах, коли іншим журналістам це заборонене.

Факт жахливої голодової катастрофи на Україні вже занадто відомий у цілому світі, щоб його могли заперечити більшовики та їх закордонні приятелі. Сучасні жнива, які пан Шервуд Едді називає „мабуть найкращими в історії країни" показують яскраво, що голод на Україні панує й пануватиме незалежно від доброго чи злого врожаю так довго, як довго буде тримитися на Україні московська окупація. З цього повинні зробити українці належні висновки для самих себе і цілого світу.

М. Данько.

—о—

Процес за вбивство Голувка.

СКЛАД ТРИБУНАЛУ. ОБОРОНА

Сьогодні, 19. вересня почався у Самборі перед трибуналом суддів присяжних великий політичний процес за вбивство посла Голувка проти Олександра Бунія, Миколи Мотика і Романа Барановського. До трибуналу входять: д-р Вондраш, провідник; окружні судді Кучера і д-р Купровський — вотанти; суддя Хшонщевський — запасовий член трибуналу. Боронять: обв. Бунія д-р Ст. Шухевич зі Львова і д-р Рогуцький зі Самбора; обв. Мотику боронить з уряду д-р Кміцикевич (зі Самбора); Романа Барановського з уряду адв. д-р Крейценавер (зі Самбора). Пошкодовану вдову по пос. Голувці заступає варшавський адвокат **Шурлей.**

Підсудних обвинувачує прокуратор **д-р Мітрашевський.**

АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

Хто у чому обвинувачений.

Олександер Буній, син Василя і Марії, літ 20. уродж. у Надвірній, востаннє замешкалий у Львові, греко-кат., вільний, по професії службовик, обвинувачений у тому, що в серпні 1931 р., як член ОУН допоміг до вбивства посла Тадея Голувка в той спосіб, що для цілей убивства, за посередництвом Миколи Мотики звернув увагу членів організації на факт побуту Голувка у пансіоні СС. Служебниць у Трускавці, дав Василеві Біласові відомості про спосіб життя Голувка, про розклад кімнат у пансіоні та положення кімнати Голувка, а запевнивши справникам поміч, вказав Василеві Біласові відповідний момент для вбивства, внаслідку чого Василь Білас і Дмитро Данилишин убили Тадея Голувка у свідомім намірі.

Микола Мотика, син Теодора і Розалії, літ 21, замешкалий у Трускавці, гр.-кат., учень 8 кл. гімн., обвинувачений у тому, що як член ОУН допоміг перевести вбивство через те, що бажаючи довести до того вбивства повторив Василеві Біласові відомості, які дістав від Бунія про побут Голувка у Трускавці у пансіоні СС. Служебниць.

Роман Барановський, син Володимира і Мальвіни, літ 29, уродж. у коломийськім повіті, замешкалий у Львові, гр.-кат., жонатий, студ. політехн., обвинувачений у тому, що довідавшись, як член ОУН від команданта ОУН на дрогобицький район Михайла Гнатова, що той гадає перевести для цілей ОУН вбивство, дав йому револьвер, з якого потім Василь Білас і Дмитро Данилишин з наказу тогож Гнатова посла Голувка вбили.

Олександер Буній і Роман Барановський одночасно обвинувачені в тому, що обидва в останніх роках, — перший з них до кінця листопада 1932 р., другий до 22. березня 1932, належали до Організації Українських Націоналістів (ОУН), приготовляючи збройне повстання проти Польщі, щоби відірвати від неї південно-східні землі та створити з них незалежну Українську Державу. Через організаційну і пропагандивну діяльність, через збирання зброї та виконування актів саботажів і терору ввійшли у порозуміння з іншими особами, щоби відірвати від Польщі частину її території.

Василь Білас і Дмитро Данилишин, безпосередні справники вбивства, згинули на підставі засуду наглого суду у Львові в грудні минулого року і тому слідство проти них припинене.

Михайло Гнатів, район. командант ОУН у Тустановичах, який дав наказ Василеві Біласові вбити Голувка, втік за кордон, і тому слідство проти нього перерване.

ШІСТЬ СТРІЛІВ.

Мотиви акту обвинувачення пригадують перш за все, в який спосіб відкрито збивство та якими були перші спостереження. 29. серпня 1931 року, ок. 20. год. 10 хв., мешканців пансіону СС. Служебниць у Трускавці заалярмувало 6 стрілів один за одним. Мешканка пансіону **Фелікія Висоцінська** вибігла зі своєї кімнати й побачила 2-ох мужчин, які бігли з 1-го поверха по сходах уділ. Вони мали на собі плащі з піднесеними комірами та насунені на очі шапки. Один з мужчин, відвернувши голову в сторону поруччя сходів, спрямував до Високінської револьвер, після чого вона завернула до своєї кімнати. На коридор вибігли теж **Карло Бриковський і Фавлівна.** Ця остання вказала на двері ч. 5, що „там щось мусіло статися", після чого Бриковський відчинив ті двері і побачив на постелі закрівавленого посла Голувка. Він вибіг на вулицю, зупинив якесь авто та повідомив поліцію і лікаря. Лікар д-р **Карло Луневський** ствердив уже смерть Тадея Голувка. Служниця **Марія Фабяк** бачила двох мужчин, як вони вибігали з пансіону, але не могла їх описати.

Секція тіла виказала 6 пострілів, з яких найдальший упав мабуть від дверей. Три постріли були з найближчої віддалі, мабуть перед самим лицем; свідчили про це сліди спалення шкіри. Перед кулями Голувко мабуть закрився рукою, бо були рани на пальцях. Усі стріли були смертельні, але смерть прийшла наслідком нагального проливу крови. На землі найшли шість лусок від револьверових набоїв, із тіла вийняли 6 револьверових куль.

ВІДНАЙШЛИ ВБИВНИКІВ ЧЕРЕЗ РЕВОЛЬВЕР, А РЕВОЛЬВЕР ВИДАВ БАРАНОВСЬКИЙ.

Ще в листопаді 1931 року Інститут Судових Експертиз у Варшаві устійнив на підставі найдених вистріляних лусок і куль, що стріляли до Голувка з двох револьверів, з одного двічі та з другого чотири рази, при чому „Інститут С. Е." вказав теж докладно на рід і величину стрільної зброї. Одначе щойно в березні 1932 р. підчас слідства у звязку з убивством комісара поліції у Львові Чеховського виявилося, що при вбивстві Голувка ужили бравнінга, який Роман Барановський продав до одного зі складів зброї у Львові. Цей револьвер у міжчасі продали до крамниці зі зброєю у Горохові на Волині. Там купив його поліцай Ян Бялецький. Відіслали цей револьвер до Інституту Судових Експертиз, де на підставі порівнання нарізів на лусках та вистрілених куль ствердили, що саме з того револьверу впали були два стріли до посла Голувка. Марка і число револьверу виявили його первісне походження: фабрику зброї „Арма" у Львові. Тепер докладне слідство устійнило дальшу дорогу, яку револьвер перемандрував від „Арми" до рук — Василя Біласа у Трускавці. Той останній після вбивства Голувка дав револьвер Гнатову, який за посередництвом **Федора Муйла і Степана Огородника** звернув його Романові Барановському, як буцім-то ту зброю, що її дістав від Барановського в половині 1931 року. Барановський продав револьвер фірмі Копчинського у Львові, а згодом сказав про це поліції і в той спосіб — як видно з акту обвинувачення — дав їй у руки нитку, по якій вона дійшла до клубка справи.

Шукаючи за другим револьвером, з якого вбили Голувка, поліція найшла його щойно 30. листопада 1932 р. підчас ревізії у будинках Ігната Крамаря, вуйка Біласа, у Трускавці. На вимогу слідчого апеляційного судді у Варшаві для справ особливої ваги (Скуржинського, який вів слідство в справі Голувка — Прим. Ред.) післали один із найдених при тій ревізії револьверів, що відповідав каліброві куль, вийнятих із тіла Голувка, — також до Інституту Судових Експертиз у Варшаві. Переведені досліди виказали, що це справді той револьвер, з якого вийшли чотири смертні трускавецькі кулі. Мозольне слідство устійнило, що 29. IV. 1924 року Варшавська Мисливська Спілка вислала той револьвер (мабуть з цілим транспортом) до складу зброї Сенрженґи в Ярославі. Знову треба було устійнити цілу чергу осіб, крізь руки яких той револьвер переходив за останні роки (акт обвинувачення всі ті особи називає), аж поки в лютім 1931 року **Мирослав Березинський,** гімн. учень у Перемишлі, не позичив його за посередництвом Степана Огородника Романові Барановському. Цей останній передав його Михайлові Гнатову за посередництвом **Льва Краська і Федора Муйла,** а Гнатів дав його на весні 1931 Василеві Біласові для цілей ОУН у Трускавці. Після вбивства Голувка брат Василя Біласа, Володимир, сховав той револьвер разом із трьома іншими у своїх вуйків Крамарів, де найшли його...

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 21. ВЕРЕСНЯ 1933.

СЕСТРА СЕВЕРИНА Ч. С. В. В.

Враження з подорожі до Америки.

13. вересня 1932 р. попрощала я Львів і поїхала на Варшаву до Ґдині. На стації в Ловічі звернула увагу на народню ношу; гарна, але не рівня гуцульській. Мої думки заняті далекою дорогою, — якийсь сум опанував душу. При Данціґу пригадую собі історію цього міста, за яку мої учениці діставали нераз другу клясу.

У Ґдині урядовець переглядаючи корабельну карту, домагається адреси, кого мають повідомити в разі катастрофи. У Ґдині переночувала в манастирі, вранці була на Службі Божій, коло 9-ої вже мала призначену каюту. Поволі збираються люди, одні надають клунки, другі нервово прощаються, гамір, натовп, плач — це еміґранти, що не мають надії вернутись до краю.

Пригадалася поема Франка:

Коли почуєш, як в тиші нічній
Залізним шляхом стугонять ваґони,
А в них гуде, шумить, пищить мов рій,
Дитячий плач, жіночі скорбні стони,
Важке зітхання, дівочії дисканти,
То не питай: Цей поїзд звідки він?
Кого везе? Куди? Кому в здогін? —
Це еміґранти.

Минули ті часи. Нема надміру еміґрантів, бо мало є вибраних, яких Америка хоче приняти у свої обійми. Трохи туристів, більша частина американські горожани, що приїхали на короткий побут, відвідати рідню й вертаються туди де широка свобода.

Сиджу на чердаку корабля й приглядаюсь ріжним типам, щаслива, що ніхто не перериває думок. А думка працює й переносить мене з корабля на Поділля, до старенької Ганді, яку обіцяв спортретувати добродій Горняткевич. Бачу в уяві портрет жінки в раптусі. Чому я не артистка-малярка? Як радо поїхала би на село, щоби увіковічнити тих, яких колись так щиро любила. Цікаве, чому саме такі картини втискаються в мою душу?

Хтось заговорив до мене. Підношу голову. Це корабельний священик. Представився й каже, що буде кожного дня правити Службу Божу. Каюта пригадуватиме манастирську келію, кімната, де буде правитись Служба Божа — каплицю, не відчую ріжниці між манастирем і кораблем, тільки не буде кому заступити моїх веселих дівчаток, що перед 8-ою громадяться в ґімназії. Кинула оком і здріґнулася. Корабельна служба кінчила свою роботу, стягнула міст, що лучив корабель із сушею і ми поволі стали відчалювати. Прощайте на часок ті, яким я ще потрібна, прощай люба дітворо, прощайте мої вишивки!

Корабель віддалюється спокійно від берега, музика грає, ще хвилина, ще хвилина — і ми на широкому морі.

З корабельним життям я скоро освоїлася. Балтик не гороїжився, їзда чудова.

Аж третього дня я відчула їзду на морі. Мене розбирала морська хороба, голова крутилася, я не могла вже вийти з каюти. Лікар дав гастрик, від якого я заснула й не чула, як на Північному Морі шаліла буря. Хвиля вдарила так сильно об корабель, що вибила з одного боку всі шиби, в їдальні потовклася посуда, декого зі служби покалічило скло. Я спокійно спала й перебувала у сні поміж ученицями. В каюті переележала два дні, відтак на приказ лікаря лежала на покладі. Всі ставилися до мене незвичайно людяно, як рідня. Капітан, наскрізь культурна людина, стежив за тим, щоби нікому не ділася кривда і якби не морська хороба, почувала би я себе на кораблі, як дома. Лежу на покладі, хвилі грають, а крізь вікно каюти, під котрою лежу, розноситься пісня...!

Видиш брате мій, товаришу мій,
Відлітають сірим шнурком журавлі з вирій.

Їхав батько з двома доньками і вже був терцет! Ніколи не забуду цієї хвилини в тих гарних, ліричних голосів.

Кличуть: „кру, кру, кру"...
В чужині умру...

Біль їхньої душі чути було в кожному слові. Хто переходив, ставав під вікном і вслухувався в чарівну мельодію української пісні.

Пятого дня стрінувся наш корабель з другим, „Пуласький" з „Польонією", що вертався до краю. Еміґранти плакали, не знали, чи коли вертатимуть цим шляхом назад. Мене кріпила думка, що їду на коротко, бо ніколи не симпатизувала з країною, де альфою й омегою є долар. Таке поняття мала про Америку. В мені відізвалася туга за сушею.

26. вересня ми причалювали до берегів Нового Світа. Сам приїзд до Ню Йорку лишає незатерте враження. Здалека пишається незвичайна боротьба американців й її вплив на дальші европейські події. Мимоволі насувається питання: а що буде за сто літ? Як далеко поступить людство? Чи людина так опанує природу, що вся змеханізується, а може... може вернеться до примітивізму? Машина влекшила життя, але викликала безробіття, тому людина готова знищити машину, вернутися до примітивних часів і ...

го при ревізії 30. XI. 1932. Акт обвинувачення, як згадано, вичисляє довгий реєстр прізвищ осіб, крізь руки яких по черзі переходили оба револьвери, що стали знаряддям смерти Голувка. Стверджує теж акт обвинувачення виразно, що находка і розпізнання обох тих револьверів мали рішальне значіння на хід слідства. Бо хоча Михайло Гнатів, Василь Білас, Дмитро Данилишин, Олександер Буній і Микола Мотика — всі вони — були арештовані зараз у початковому періоді слідства, проте через відсутність достаточних доказів їх випустили на волю. Щойно вислід дослідів Інституту Судових Експертиз у Варшаві у звязку з проданим револьвером Барановського, устійнений список осіб, які той револьвер мали на власність, устійнені факти у звязку з револьвером найденим у Крамарів, врешті зізнання осіб притриманих у звязку з нападом на почтовий уряд у Городку 30. XI. 1932 — дали можливість відкрити (як каже акт обвинувачення) правдивих справників убивства Голувка.

ПРИЗНАЛИСЯ...

Затримані у звязку з нападом у Городку Василь Білас і Дмитро Данилишин призналися перед апеляційним слідчим суддею, що це вони вдерлися вечором 29. VIII. 1931, з автоматичними бравнінгами в руках, до кімнати посла Тадея Голувка і кількома стрілами позбавили його життя. Їх зізнання доповнив Микола Мотика й Олександер Буній.

ЯК ЦЕ БУЛО?!...

Впродовж літа 1930 Михайло Гнатів, районовий командант ОУН, замешкалий у Тустановичах, оснував у Трускавці гурток ОУН, до якого належали м. і. Мотика, Василь Білас, Данилишин і Буній. Спершу цей гурток не проявляв іншої діяльности, як кольпортажа нелегальної літератури та сходини. Щойно 8. серпня 1931 Василь Білас і Дмитро Данилишин взяли участь у нападі на почтову управу в Трускавці, що його зорганізував Гнатів. В серпні тогож самого року Олександер Буній, який був тоді портієром у пансіоні СС. Служебниць у Трускавці, повідомив Миколу Мотику, що в пансіоні живе посол Тадей Голувко, та спитав його, чи не треба би „щось з тим польським послом зробити". Мотика зрозумів, що Буній має на увазі вбивство. Мотика свою розмову з Бунієм повторив Василеві Біласові, який зрештою безпосередньо від Бунія почув про Голувка. Буній зазначив Біласові, що Голувко був ініціятором „пацифікації". Ті відомости Білас повторив Михайлові Гнатову. Після кількох зустрічей, які описує акт обвинувачення, Михайло Гнатів, як районовий командант ОУН, дав Василеві Біласові устний наказ перевести разом з Дмитром Данилишином замах на Тадея Голувка, при чому Гнатів заявив Біласові, що Голувко був ініціятором пацифікації і через нього багато людей побито та знищено. Якби атентатчиків зловили на горячім учинку, вони мали заявити, що є членами ОУН і виконали замах з наказу організації. Докладні інформації про спосіб життя Голувка у Трускавці дав Біласові Буній; він показав Голувка Біласові на вулиці. Про наказ убити Голувка Данилишин довідався від Біласа, який заявив також Данилишинові, що Голувко є ініціятором „пацифікації". Білас дав Данилишинові револьвер і пару окулярів. На підставі інформацій Бунія Білас рішив, що найкраще вбити Голувка в його власній кімнаті. День замаху устійнив на 29. серпня. З Данилишином умовився в 7 год. вечора в його саді. Там теж зустрінулись, зодягнені у ґумові плащі й шапки та засоблені в револьвери й темні окуляри. Від Данилишинового саду перейшли полем до віллі „Орел", а звідтіля на вул. Стебницьку. Під парканом пансіону СС. Служебниць підождали на Бунія. Цей останній швидко надійшов, Білас підійшов до нього, Данилишин залишився. Буній заявив, що в кімнаті Голувка темно, значить його ще нема. За хвилину Буній прийшов знову і сказав, що тепер уже в кімнаті Голувка світиться, значить — він дома. Білас казав Бунієві йти негайно до кухні, а Данилишина візвав іти за ним, Біласом, до віллі. Оба ввійшли туди з піднесеними комірами плащів, з темними окулярами на очах та з револьверами готовими до стрілу. Пішли на 1-ий поверх і застукали до дверей кімнати Голувка. Коли почули з середини оклик „прошу", відчинили двері. Перший увійшов Білас, за ним Данилишин. У кімнаті світилась лямпа, на ліжку лежав Голувко, головою до вхідних дверей та ногами до бальконц, накритий до грудей ковдрою, з книжкою у руці. Коли Білас і Данилишин, будучи на два кроки від Голувка, спрямували на нього револьвери, той закрив лице рукою. В тій хвилині оба почали стріляти. Стрілявши кілька разів Білас і Данилишин кинулися втікати. Зі Стебницької вулиці скрутили у вузьку вуличку між посесією Мандзюка і віллею „Романа" та видісталися на поле. Там розбіглись до своїх домів. За яку годину Білас пішов до кооперативи „Здоровля" і відтіля приглядався, що діється у пансіоні СС. Служебниць.

НЕ МАВ СПОКОЮ.

Олександер Буній признався згідно з вищенаведеними обставинами. Він зізнав, що від хвилини вбивства Голувка не зазнав спокою і тому не скривав довше своєї тайни — коли лише зрадив її та обтяжив його Мотика. Зате сам Мотика, в міжчасі засуджений за приналежність до ОУН, не признався до ніякого звязку з убивством Голувка. Він заявив, що його розмова з Бунієм на тему побуту Голувка у Трускавці не мала впливу на вбивство, а пізніші подробиці вбивства знає з оповідання Біласа. Так само не признався до вини Барановський, заявляючи, що револьвер вручив Гнатову без глибшої надуми, а щодо проданого револьвера, то він не знав, що саме той бравнінґ був знаряддям злочину, продав його радше з глупоти та не мав наміру тої продажі скривати. Акт обвинувачення не бере тої оборони під увагу, покликуючись передовсім на минувшину Барановського, а потім на його поведінку у звязку з убивством Голувка.

КОНФІДЕНТ ПОЛІЦІЇ ЧИ КОНТРРОЗВІДЧИК ОУН?

Роман Барановський вступив до ОУН ще як гімназійний учень у 1923 році. В червні 1926 р. Барановський дістав 3 роки вязниці за участь у нападі на почтовий амбулянс. Після виходу з вязниці став керманичем експропріяційного реферату при команді УВО. Потім, як краєвий боєвий референт Барановський 20. червня 1929 року починає співпрацю з підкомісарем поліції Чеховським у характері конфідента поліції. Має повне довіря в ОУН, їздить до Праги, займає в єрархії ОУН високе становище. В січні 1931 р., на зїзді націоналістів у Львові організаційним референтом стає Зенон Коссак, засуджений пізніше за приналежність до ОУН і сповукування Біласа й Данилишина до участи в нападі на почту в Городку — разом на 7 літ вязниці. Барановський був йому підчинений. Згідно зі зізнанням Барановського, Коссак підтримував звязок з тустановецькою групою робітників, на чолі яких стояв Михайло Гнатів. Коссак познайомив теж Барановського з Гнатовом і казав йому поінформувати Екзекутиву ОУН у Львові про пляни Гнатова. Після одної розмови з Гнатовом на тему двох експропріяційних нападів (в акті обвинувачення є про них докладно мова), Барановський дав Гнатову револьвер, що його дістав від Березинського. Однак після убивства Голувка Барановський не давав слідчому віддіялові, як його конфідент, правдивих відповідей щодо імен убийників Голувка. Барановський вказав тоді на Коссака і цілий ряд інших осіб (в акті обв. усі вичислені), але це були дані фальшиві. Прізвище Гнатова назвав Барановський щойно тоді, коли той утік з краю, та й до того Барановський казав про Володимира, а не Михайла Гнатова. Затаїв також перед поліцією факт, що передав Гнатову револьвер, що відібрав його та що його продав. Щойно згодом, по смерти ком. Чеховського, зізнав, що продав револьвер з відома і за згодою Чеховського. Про те, що має револьвер, ужитий імовірно до вбивства Голувка — поінформував радника Івахова і надком. Білевича. Ці останні цьому заперечують. Акт обвинувачення закидує Барановському, що він свідомо затаїв перед поліцією подробиці, які могли вияснити цілу тайну вбивства Голувка, а навіть свідомо фальшиво поліцію інформував, щоби її звести на манівці. Значіння тих закидів — читаємо в акті обв. — не ослаблює факт, що Барановський віддав цінні послуги поліції, як напр. допоміг їй відшукати Коссака, за що дістав обіцяну нагороду 1.500 зол. Барановський був конфідентом поліції з відома і за згодою своїх зверхників з ОУН, виконуючи функції контррозвідчика. На доказ цієї своєї тези прокуратор покликується на нелегальну українську літературу, в якій кажеться про контррозвідочну службу, звязки з поліцією для тих цілей та про свої безпосередні інформації про пляни поліції. Також II. Відділ Генер. Штабу повідомив був львівську поліцію після замаху на Східні Торги, що має інформації, якто Барановський дає інформації на два боки.

ВБИВСТВО ГОЛУВКА — БЕЗ ВІДОМА ВЕРХІВКИ ОУН, ПІД ВПЛИВОМ КОМУНІСТИЧНОГО СЕРЕДОВИЩА!

Остання частина акту обвинувачення присвячена переведенню тези, що плян вбивства Голувка зробився під комуністичними впливами, серед яких перебували низи ОУН саме головно в дрогобицькому та бориславсько-трускавецькому районі. Пригадуючи ідеольоґію і цілі ОУН, акт обв. твердить, що комуністи дуже енергійно працювали над опануванням низів ОУН, над поширенням своїх впливів на українську молодь, при чому головні зусилля були звернені на Борислав, Тустановичі, Стебник, Унятичі, Солець. У Тустановичах удалося КПЗУ оснувати „антиокупаційний гурток" з 7-ми б. членів ОУН з Ярославом Кічаном на чолі. Окружний Комітет КПЗУ для нафтового басейну поміщував у своїх відозвах як своє гасло „Хай живуть низи УВО — геть з Коновальцем і Ярим". Звіти Секретаріяту СК КПЗУ подають засоби, як опанувати українську молодь, та вислідки тих заходів. Так м. і. у дрогобицькій окрузі основано 11 комсомольських організацій, у Стебнику й Губичах опановано „Сокіл" і т. д. (В акті обвинувачення таких даних про розріст комуністичних впливів подано чимало). У самого Гнатова найдено „Комуністичний Інтернаціонал" і прокуратор добачує в цьому доказ, що Гнатів проявляв зацікавлення комуністичною ідеольоґією.

Тут прокуратор пригадує політичну діяльність пок. Голувка і підкреслює, що найбільше заінтересування у зведенні його зі світа могли мати комуністи, що завжди найгостріше поборювали всякі спроби польсько-українського замирення та з окрема в Голувкові добачували прихильника збройної протисовітської інтервенції. З другого боку українські кола виключали, щоби вбивство Голувка вийшло від українського підземелля. Посли Загайкевич і Луцький зазначили у своїх зізнаннях виразно, що українська революційна організація мусілаб рахуватися з некорисним відгуком такого вбивства на женевському терені, де саме на черзі нарад були українські петиції в справі „пацифікації". Українська Парляментарна Репрезентація і УНДО дістали через своїх делегатів до Женеви ще перед убивством Голувка запевнення від полк. Коновальця, що УВО не буде вести ніяких терористичних актів у Польщі, бодай до полагодження справи українських петицій Лігою Націй. Те саме становище було висловлене в офіціяльному комунікаті команди УВО. Пос. Матчак зізнав, що для провідних краєвих чинників ОУН вбивство Голувка було сильною несподіванкою. В нелегальній літературі УВО ніколи вбивство Голувка не було виразно записане на рахунок українського підземелля, хоч і було виправдування самого вбивства. Зате ком. нелегальні видавництва в Польщі та більшовицькі часописи в СРСР широко гльорифікували вбивство Голувка, славили за нього низи УВО, а на „Діло", яке вказувало на можливість комуністичної руки в тій справі, накидалися як на „донос і провокацію". Акт обвинучення кінчиться численними цитатами з більшовицької преси на цю тему.

▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲

ХТО ЧИТАЄ ЧАСОПИС, А НЕ ПЛАТИТЬ ЗА НЬОГО, ТОЙ НИЩИТЬ НАРОДНЄ НАДБАННЯ

себе почувати... Звернула увагу на 80-поверхові хмародери й уважно слухала пояснень одного американця, що знав добре кожну дільницю Ню Йорку.

Другого дня по приїзді оглядала вже Ню Йорк. Мало було часу, тому не марнувала його, зглянула, що можливо, за тиждень мала відїхати до Філядельфії. В Ню Йорку відвідала о. Понятишина, там стрінулася також з д-ром Демидчуком, якого статті в „Ділі" все докладно перечитувала. По двогодинній їзді земними, підземними й воздушними трамваями стаю перед парохіяльним будинком. Не вірю своїм очам! Читаю український напис: „Парохіяльний уряд", означені години урядування, але не звертаю на це уваги, мене певно приймуть в кожній порі, яж гість з рідного краю!

Входжу до канцелярії. Кімната невибагливо уладжена, на стіні гарний релігійний образ і портрет покійн. еп. Ортинського. На бюрку „Діло", „Новий Час", „Неділя", „Свобода" й „Америка". Входить отець парох Понятишин. Представляюсь, а для певности, що я з краю, витягаю пашпорт і телеграму від Ексц. Митрополита, в якій він бажає щасливої дороги й повороту. Перше питання, як почуває себе Ексц. Митрополит і що чувати в краю. Оповідаю про все, але обережно, бо зорієнтувалася, що о. Понятишин не всилі відчути теперішніх обставин у краю. Нічого дивного, довгі літа на чужині! Нашу розмову перериває прихід д-ра Демидчука. З розмови пізнаю, що він добре обізнаний з усім, що діється в краю. Д-р Демидчук лишився в моїй памяті таким, як собі того бажала: безінтересовний робітник на виробничій ниві, один з тих каменярів, що не шукав слави й вірить, що щастя інших вирісне аж по їхніх кістках.

(Продовження буде.)

Звіт із розправи за вбивство Голувка.

Розправа почалася у вівторок в год. 9. передполуднем. На салю війшли оборонці д-р Рогуцький, д-р Шухевич, д-р Креценавер, д-р Кміцикевич і оборонець родини вбитого д-р Шурлей.

Небаром впровадили по черзі обв. Ол. Бунія, Мик. Мотику та Ром. Барановського. Опісля явився на салі прокуратор і прибунал.

Предсідник оголосив отворення розправи.

ІНЦИДЕНТ З ОБОРОНЦЕМ Д-РОМ СТ. ШУХЕВИЧЕМ.

Негайно по введенні підсудних на салю розправи, приступив до свого підсудного Бунія оборонець д-р С. Шухевич, щоби розмовитись з ним, але в цій хвилині поліцай відсунув рукою оборонця від підсудного, забороняючи розмовляти, не зважаючи на пояснення д-ра І. Рогуцького, що це оборонець. Тому вже негайно по вході на салю трибуналу, оборонець звернувся з жалобою на поведінку сторожа безпеки до предсідника трибуналу. Предсідник вияснив загонистому поліційному підстаршині, щоби підчас процесу не перешкоджав оборонцям у їхній розмові з підсудними.

ЛАВА ПРИСЯГЛИХ СУДДІВ.

Предсідник по вилученню декількох суддів присяглих обор. д-ром І. Рогуцьким та прокуратором, вильосував таких суддів присяглих, які засідатимуть підчас процесу, а саме: 1) Бронислав Вішневський — рільник, 2) Конрад Закшевський — дир. копальні, 3) Йосиф Бирка — селянин, 4) Кароль Гурський — упр. лісів, 5) Йосиф Цісек — рільник, 6) Ігнаци Ляховіч — урядовець, 7) Антоні Ролечик — рільник, 8) Йосиф Томась — рільник, 9) Генрик Бреди — машиніст, 10) Станислав Льоренц — купець, 11) Ян Брудка — ем. сержант, 12) Олександер Рудавський — нач. громади. На їхніх заступників вильосовано ще: 13) Яна Пловяка — урядовця та 14) Станислава Поклацького теж урядовця.

ЗІЗНАННЯ ОБВИНУВАЧЕНИХ.

Після вильосування лави присяглих, почалося відчитування акту обвинувачення. Після відчитання акту обвинувачення предсідник вібрав ґенералії від обвинувачених. Буній та Мотика відповідали на питання предсідника по українськи, Барановський по польськи.

Після перерви зізнавав обв. **Буній**. Каже, що молодим хлопцем належав до „Пласту“. Пізніше Мотика та Вас. Білас втягли його до ОУН. Заприсягав його на револьвер Білас, присягу виголошував Мотика. Точного змісту не тямить. Далі зізнає про приготування та виконання вбивства Голувка згідно з актом обвинувачення. На питання предсідника, чи признався до всього добровільно, Буній притакує та заявляє, що ніхто на ньому зізнань не вимушував. Грижі совісти не має, жаль було йому лише трохи чоловіка. На питання предсідника, хто належав до гуртка ОУН. Буній каже, що належав він, Вас. Білас, Дм. Данилишин, Мотика. Хто був пятий, не каже. Вбив Голувка Василь Білас. Другим виконавцем убивства був мабуть Данилишин. Здогадується це з того, що часто бачив Біласа з Данилишином і Данилишин був найліпшим Біласовим приятелем. Білас говорив обвинуваченому, що дістав телеграфічний приказ від організації. Барановського пізнав Буній щойно в слідстві. Між Мотикою та Біласом було все суперництво в організації. Мотика нераз говорив, що не знає, чому Вас. Білас має бути комендантом гуртка, коли він оснував гурток. У 1930 р. Вас. Білас показав обвинуваченому Гнатова та сказав, що це їх повітовий комендант. Далі зізнає Буній, що пок. Голувко сказав йому, що постановив скорше виїхати, ніж плянував передше та просив обвинуваченого, щоби Сестра Служебниця дала йому рахунок. Обвинувачений зробив це та вимельдував Голувка в здоровній комісії. На питання прокуратора Буній каже, що револьвер, з якого вбито Голувка, бачив які два місяці після вбивства. Білас сказав тоді йому, що тим револьвером убито Голувка.

Другий зізнає обв. **Мотика**. Каже, що в серпні 1931 р. найшов він у списі трускавецьких гостей назвище Голувка. Портієр Буній спитав його, чи не треба би зробити щось із тим польським послом. Обвинувачений знав, що Голувко був начальником східного виділу при м-стві та що до нього належали українські справи. Думав, що його треба спрятати. Пізніше прийшов до переконання, що це зайве. Критичного дня Білас сказав обвинуваченому, щоби вистарався алібі та не виходив із хати, бо „нині вечором буде робота“. Мотика пристосувався до приказу. На другий день сказали йому: „Голувко поїхав без білета до неба“. Мотика твердить, що Білас і Данилишин говорили йому, що вбили Голувка на приказ, який дістали від Гнатова.

Сензаційна розправа в Сяноці.

ПРОЦЕС ЗА ВБИВСТВО ВШЕХПОЛЬСЬКОГО ДІЯЧА ЯНА ХУДЗІКА.

В Сяноці ведеться тепер сензаційна судова розправа **за вбивство вшехпольського діяча Худзіка й поранення емер. майора Владислава Овоца.** На лаві обвинувачених засіли: головний обвинувачений **Роман Яйко,** бухальтер міської Каси Ощадности в Березові, **Стефан Станкевич,** агент („вивядовца“) поліції і **Болеслав Древінський,** комісар поліції. Розправа ведеться перед судом присяглих.

Акт обвинувачення каже, що Роман Яйко в Березові дня 14. травня ц. р. у намірі вбивства Владислава Овоца стрілив до нього шротом з дубельтівки і поцілив його у плечі, чим спричинив тяжке ушкодження тіла, але його не вбив. Зате, стріляючи до Влад. Овоца, влучив смертельно Яна Худзіка і спричинив його смерть проти своєї волі. Станкевичеві акт обвинувачення закидає намову і поміч при вбивстві, а Древінському намову до вбивства.

В часі слідства обв. Яйко кілька разів змінював зізнання, вказуючи на що-раз то інші причини свого злочину. В останній фазі своїх зізнань заявляв, що до виконання убивства намовив його обв. Станкевич. Станкевич заперечував у зізнаннях, немов би він намовляв обв. Яйка до вбивства Овоца, але признавав, що він з Яйком говорив про потребу унешкідливити в якийсь спосіб майора Овоца. Намір унешкідливити Овоца зродився у нього після розмови з комісарем поліції Древінським, який заперечує якунебудь свою вину.

Розправі проводить суддя Ґельс, обвинувачує прок. Ансіон. Боронять обв. Яйка адв. Шпіґель, обв. Станкевича адв. Фель, обв. Древінського адв. д-р М. Глушкевич зі Львова. Процес потреває 6—7 днів.

В понеділок, першого дня розправи, відчитано акт обвинувачення, після чого зізнавав перший обвинувачений **Роман Яйко. Він признався до закиненого йому злочину,** заявляючи, що вбивства Худзіка і постріленя Овоца доконав за намовою і з доручення аґента поліції Станкевича, який знову — на думку Яйка — ділав за намовою комісаря поліції Древінського. Станкевич грозив обвинуваченому утратою посади в Касі Ощадности у Березові, якщо він не доконає вбивства. Як останній речинець до виконання вбивства визначив йому Станкевич день 14. травня. Після того Яйко описував хід випадків у критичному дні 14. V. Убивства доконав при помочі стрільби, яку набув від гаєвого Мрочка. Після віддання стрілу обвинувачений кинув стрільбу і втік до помешкання Станкевича. По дорозі стрінув шофера Кашу, від якого почув, що вбитим є Худзік, а Овоц, до якого він цілив, потерпів тільки рани.

На цьому покінчилася понеділкова розправа, що з уваги на особи обвинувачених і на тло цілої події викликала в широких кругах велике зацікавлення.

У вівторок Станкевич зізнав, що йому поручили інвіґілювати Овоца. Комісар Древінський говорив йому, що Овоца треба унешкідливити. Одначе про вбивство не говорили та Станкевич не мав того на думці. Погроз Яйка, що вбє Овоца, Станкевич не брав поважно. Станкевич не давав Яйкові вказівок як стріляти та куди втікати. Станкевич твердить далі, що не говорив із Яйком про три конференції в поліц. комісаріяті та старостві, на яких нібито мали обговорити справу унешкідливлення Овоца. Про такі конференції йому не відомо. Що Яйко носиться з заміром убивства Овоца, говорив свого часу ком. Древінському.

Предсідник зарядив конфронтацію Яйка та Станкевича, тому що їх зізнання ріжняться. Яйко далі твердить, що Станкевич намовляв його до вбивства та що задля того діставав 6 чи 7 разів револьвер, а опісля позичку 20 зол. на купно рушниці. Станкевич критичного дня вказав Яйкові хату о. Дуткевича та вказав відкіля стріляти, а після вбивства потішував Яйка, що справа дасться укрити.

Станкевич усе те підчас конфронтації заперечує.

Гітлєрівці в Каринтії.

В Каринтії прийшло до гострої сутички між селянами і військовим відділом. Селяни числом кількасот осіб домагалися повороту старости, усуненого за те, що піддержував національ-соціялістів. Прийшло до стрілянини, в якій ранено 5 осіб, з того дві тяжко.

—o—

ХОЧУТЬ ІНФЛЯЦІЇ.

З Вашинґтну повідомляють, що 200 представників плянтаторів бавовни вручило през. Рузвельтові меморіял із домаганням піднесення цін бавовни. Меморіял заявляється за інфляцією, як одиноким засобом оживлення господарського життя. Багато фармерських організацій, власників міських нерухомостей а також банки домагаються дальшої інфляційної програми.

—o—

Німці мають досить „міжнародніх комедій“.

На конґресі гітлерівської молоді в Рудольфштаті міністр внутрішніх справ д-р Фрік виголосив промову, що викликала велике враження. М. ін. він сказав: „Німеччина має вже досить того, щоби цілий світ уважав її манекіном, якого бється по лиці. Німеччина не думає довше брати участи в тій ідіотичній забаві і покине найближчі міжнародні комедії“. На основі тих слів мін. Фріка здогадуються, що Німеччина хоче розбити розбройну конференцію в Женеві, якщо заборонять їй там зброїтися. В кожному випадку дожидають від Німеччини якогось сензаційного виступу.

Збройна охорона австрійських кордонів.

Австрійський міністр краєвої оборони Бьоген заявив на вічу в Лінцу м. ін. таке: „Можемо спокійно глядіти в будуччину, бо без огляду на всякі поголоски та ріжні радієві виступи, в Австрії панує спокій. Порядок буде безумовно вдержаний. Я не думав ніколи, що буду приневолений висилати військо на німецьку границю. Ми, австрійці, тут не завинили. Надіюся, що не прийде до того, щоби треба було вжити скорострілів і гармат. Але коли зрадники держави, які зовуть себе австрійськими леґіоністами, спробують перейти границю, тоді вояки сповнять свій обовязок, як вимагає цього присяга“.

—o—

Чистка комуністичної партії.

На основі інформацій з Москви чистка комуністичної партії, яку переводять від двох місяців, в деяких округах скінчилася. З оголошених урядових даних виходить, що найбільше членів викинули з партії на Україні. Коли в Московщині виключили з партії коло 12 прц. комуністів, то на Україні число виключених з партії доходить до 24 прц. У винницькій окрузі виключено з партії 22 прц. з загального числа членів, а дальших 14 прц. припинено в правах членства партії на необмежений час. Великий процент усунених з партії опозиціоністів на Україні пояснює радянська преса націоналістичними ухилами. „Правда“ зазначує, що більша частина виключених комуністів це явні або замасковані вороги пролетарської держави.

—o—

ТУРЕЦЬКИЙ ПРЕМІЄР У СОФІЇ.

Зі Стамбулу повідомляють, що турецький предсідник влади Ісмет баша відїде 20. вересня до Софії.

—o—

ЛЄРУ НЕ ХОЧЕ ПАРЛЯМЕНТУ.

Із Мадриду повідомляють, що премієр нового еспанського кабінету рішив представити свою владу парляментові щойно 2. листопада. До того часу хоче полагодити непорозуміння в партії.

—o—

ВІДГУКИ ДНЯ.

Національне Полісся.

(Замісць сонетів і октав.)

Нікчемність сіла на ринку і конскрипцію переводить, а привата безкарно оргії уладжує.

Кадило і мило — два продукти, які без огляду на крізу масово розходяться.

По тихо: злодій, а голосно: моє поважання, потихо: зрадник, а голосно: проводь нас.

Брат брата за двацять девять срібняків продає і не має навіть грижі совісти Юди.

Кожного ранку сонце нові багна освічує, яких ще вчора ніхто не бачив. Багна це плиткі, які за день-два висохнуть, а глибокі, грузькі з убивчими випарами, яких тільки тому не було на національній мапі, що ніхто їх не відкрив.

Той сам громадянин, що плює на парадні двері проскрибованих, і задними на колінах пхається в середину. Коли плює — просить Бога, щоби всі бачили, коли пхається — благає, щоб ніхто не запримітив.

Слово „Україна" стало мячиком, а кличів більше як населення.

Декламацій про „Щеневмерлість", чи „Вжевоскреслість" — цілі томи, а підвищення, на яких декляматори стоять — грузнуть у болоті.

Доки воно так буде? Чи нема ніякої ради, щоб осушити національне Полісся? Чи й надалі будуть у ньому топитися люди, які згубили шлях, йдуть у пітьмі, чи задивлені в сонце, не дивились під ноги?!...

Кожний шлях до волі тяжкий, завалений перешкодами, але не сміє йти через багна.

Осушуймо їх, коли хочемо поступати вперед і дійти до цілі. Не декламаціями, не гаслами, а рискалем.

Заступім слово: патріот — словом: характер, а слово: діяч, словом: цивільна відвага, заложім партію громадської і особистої етики та просім Бога, щоб з того щось було.

Не вимовляймо слів: соборність, самостійність, доки не зрозуміємо їх.

А слово „Україна" вимовмо аж тоді, як будемо того варті.

НОВИНКИ

— **Вже вийшла з друку** і появилася в розпродажі у всіх українських книгарнях у Львові книжка незвичайно цікава й багата змістом під наг. **„Українська пісня в світі"**, написана **д-ром Ол. Пеленським.** Заки появиться фахова критика цієї небуденної книжки, слід зазначити, що вона має велику вагу для української культури, бо містить у собі кількадесять голосів найславніших світових музичних критиків про величезну музичну культуру українського народу, які ставляють українську пісню на перше місце у світі. У книжці подані прецікаві заходи адміністрації У. Р. Капелі — цієї музично-дипльоматичної місії у здобутті віз до країв Західньої Европи. Вигляд книжки елеґантний, з багатьома ілюстраціями, обгортку до книжки виконав дуже гарно й артистично наш учений графік д-р В. Січинський із Праги. Ціна книжки тільки 3 зол. Часть чистого доходу призначив автор на голодуючих В. України.

— **Конфіската „Діла".** Попереднє (247) число „Діла" впало знову жертвою конфіскати. Сконфіскована ціла передовиця, як свідчать великі білі плями.

— **Під увагу теперішним студентам люблинського університету.** Після провірення справи в канцелярії люблинського університету повідомляю, що залізничі знижки з датою 1. вересня вже стратили вартість. Лише знижки до 1. жовтня продовжуються самі собою до початку акад. року, себто до 9. жовтня. Тому давні знижки з датою до 1. вересня треба конечно замінити на нові, щоб уникнути в дорозі неприємностей, а навіть евентуальних матеріяльних страт. Знижки до продовження можна присилати на адресу: K. Г. Lublin, ul. Dolna Panny Marji 6 a., долучуючи значок за 30 сот. на відворотну почту. — **Крохмалюківна Галя.**

— **Ревізії й арештування.** Пишуть нам з Равщини: У вівторок 12. ц. м. командант постерунку враз із постерунковим з Белзця перевів ревізію у неприсутнього дома Жолондка Теодора в Любичі Кулайцях. Того самого вечора арештували його на дорозі, як вертався з Томашева домів, і скованого відставили до судових арештів у Раві Руській. Закидують йому, що бунтував дітей проти місцевого учителя Денісевіча та намовляв їх до шкільного страйку.

— **Нові практики по школах з нашими молитвами.** Пишуть нам із Золочева: В золочівськім повіті з новим шкільним роком почалися нові практики з нашими молитвами, не зважаючи на виразне рішення Кураторії в цій справі. А саме учителі, заслонюючись розпорядком повітової шкільної ради, приказують українським шкільним дітям молитись по польськи і навіть кажуть їм переписувати собі польські молитви по кільканацять разів, аби їх наші діти скорше вивчили. Запитуємо, хто в цій справі має рішаючий голос: Кураторія, чи повітова шкільна рада?

— **Не респектують гр.-кат. свят.** Пишуть нам: Кілька громадян із села Сущин дістало візвання зі староства в Тернополі, щоби обовязково явитись у старостві дня 21. IX. в год. 10. рано (урочисте свято Рожд. Пр. Д.) в ціли переслухання їх за „викрочене" з арт. 18 і 28, розпор. з 11. 7. 1932, через „заклуцене спокою публічного дня 16. 5. 1933 р." (роковини знесення панщини). Для інформації слід додати, що згадані громадяни збирали панщизняний хрест і малювали фіґуру і за це тягають їх тепер до староства. Візвані відписали до староства, що 21. 9. наше урочисте свято, тому в тому дні до переслухання не ставляться.

— **Україніка.** Французький денник у Люксембурзі „Лявенір ді Люксембург" приніс у ч. 190 статтю про політичні взаємини Радянської України та Московщини у звязку з голодом і убивством Скрипника.

— **Фільму „Тарас Шевченко"** можна буде глянути востаннє у Львові дня 21. вересня у кіні „Марусенька" в 12. год. вполудне.

— **Інспекція почтових урядів.** Часті зловживання в почтових урядах звернули на себе увагу врешті найвищих урядових чинників. До Станиславівського воєвідства приїхав міністр почт і телеграфів Камінський з вищими урядовцями і перевів інспекцію почтових урядів у Бурштині, Галичі, Станиславові та на дальшому шляху до Ворохти.

— **Сніг на Покутті.** З Коломиї повідомляють про сніги, що впали в цілому східному Бескиді. Гори в околицях Косова і Кут біліються як серед зими. Туристи, які звідтам вертають, кажуть, що сніги в горах доходять до висоти одного метра. Температура в Коломиї впала нижче зера.

— **Шибениця в Куликові.** Президент Мосціцький не скористав з права ласки супроти Петра Жултанецького, засудженого на кару смерти за вбивство Єлисавети Стельмашкової в Колодні. Наслідком того кат Бравн, що приїхав з Варшави до Куликова, повісив засудженого у вівторок передполуднем. З огляду на ту сумну подію свідоме українське громадянство Жовківщини повинно взятися до енерґійної моральної санації цього повіту, зокрема села Колодна та сусідних сіл, де душогубства, грабунки та інші злочини не сходять з дневного порядку. Велике завдання стоїть особливо перед читальнями „Просвіти" й іншими культурно-освітними встановами.

— **Військовий спис.** Маґістрат м. Львова розпорядив спис всіх мужчин, що родилися в 1913 р. і мешкають постійно у Львові. Зголошуватися треба на протязі місяця листопада ц. р. в урядових годинах в ратуші (партер) з такими документами: 1) посвідкою реєстрації річника 1913, 2) метрикою уродження, 3) мельдунковою картою і 4) особистим доказом. Крім того мають зголоситися до спису мужчини, що вродилися в роках 1912 до 1884, а з якихнебудь причин не сповнили свого обовязку у властивих речинцях.

— **Таких багато.** В Чорткові арештовано голову місцевого польського Сокола Людв. Ґльодта, члена ендецької організації, під замітом грошевих зловживань у місцевому повітовому виділі, де був секретарем. Предметом слідства є сума 100.000 зол., на які склалися позиції з фонду убогих військового приспосіблення, розємчої комісії і ін. Крім того закидують Ґльодтові, що брав від приватних осіб і організацій хабарі при купні будівельних парцель, що були власністю державною або самоврядною.

— **Ріжні вістки.** Наслідком ушкодження тами ріка Сантяго залляла місто Сан Люіс Потозі, причому втопилося 80 осіб. — Підчас катастрофального ураґану, що навістив східне побереже Мексика, згинуло 400 осіб. Ранених начисляють на 2.000 осіб. — Біля порту в Мальме наслідком зудару двох пароплавів затонув шведський пасажирський корабель „Мальме". Всі врятувалися, але багато є тяжко потовчених.

— **Львівська хроніка.** В окружному суді у Львові відбувається при зачинених дверях розправа за шпіонажу проти братів Йосифа та Франца Шатурських. — Проти аптикаря Марка Етінґера відбувалася розправа під закидом перепачковування ріжних аптичних товарів із Данціґа. Етінґера увільнили, бо він доказав, що повідомив комісаріят прикордонної сторожі, коли довідався про заборону спроваджувати ті товари. — Функціонарі комісаріяту прикордонної сторожі сконфіскували багато запальничок у купця Сол. Вайсмана перепачкованих із Німеччини.

— **Хто виграв на льотерії?** 21-го та 22-го дня тягнення клясової льотерії впали виграні на такі числа: 50.000 зол. на ч. 52888. 15.000 зол. на ч. 14573, 84841. 10.000 зол. на ч. 7229, 62314. 5.000 на ч. 60463, 132698, 139953. 2.000 зол. на ч. 5174, 44092, 45004, 45024, 60301, 77197, 87281, 89214, 91926, 97138, 98342, 120728, 13370, 144623, 152609. 1.000 зол. на ч. 314, 5151, 27455, 36057, 44978, 46063, 55344, 55478, 59720, 67205, 70529, 72216, 73286, 76592, 79119, 80532, 87227, 89621, 93989, 93994, 97435, 100459, 103639, 103798, 106227 112259, 127101, 126987, 127377, 129372, 133781, 136838, 143606, 144447, 150336, 154253. 100.000 зол. н ач. 139669. 15.000 зол. на ч. 77821, 133332. 10.000 зол. на ч. 67785, 82366. 5.000 зол. на ч. 9613, 13285, 48657, 91962. 2.000 зол. на ч. 7213, 9675, 16957, 24926, 25626, 27574, 34988, 35710, 46707, 55676, 78258, 90660, 98490, 102597, 109211, 111879, 116981, 139016, 150540, 154195. 1.000 зол. на ч. 854, 5180, 6538, 8510, 9577, 9826, 9954, 13395, 17359, 17849, 27063, 29812, 32102, 33636, 33884, 34940, 34976 35936, 37011, 38357, 42627, 43196, 49538, 52135, 65473, 71340, 73312, 74274, 83453, 94768. 106155, 115689, 116558, 121155, 133413, 152807.

—o—

Довкола міжнароднього розброєння.

ПАРИЖ, 19. 9. ПАТ. Агенція Аваса зголосила вчора комунікат про хід французько-анґлійських розмов у Парижі. Із вчорашніх нарад обі сторони винесли корисне враження. Обміркована всі проблеми, що торкаються справи розброєння. Зближення думок видається можливим, а це улекшить значно розбройну конференцію. Одна й друга сторона зберігає дискрецію щодо предмету нарад та успіхів, яких можна надіятися. На думку Франції, розброєння залежить від переведення міжнародньої контролі, постійної, автоматичної й періодичної. Контролю слід вести чотири або пять років, заки уряди зможуть доконати редукції ефективів. З другої сторони треба стосувати санкції супроти держав, що не пошанують розбройну конвенцію. Досі В. Британія ставиться неприхильно до автоматичної й періодичної контролі.

ПАРИЖ, „Еко де Парі" запевнює, що в останній хвилині надійшла вістка про зближення французької й італійської тези в справі розброєння. Італія змінила становище в справі тотипів, які заборонив Німеччині версайський трактат і не будуть домагатися їх від Німеччини.

—o—

Перед берлінським процесом.

БЕРЛІН. 19. 9. ПАТ. В будинку державного трибуналу в Ляйпціґу йдуть дальші приготування до розправи в справі підпалу райхстаґу. Президія розпорядила, щоби карти вступу для публики були важні тільки один день. Вся публика буде піддана особистій контролі. Приносити фотографічні апарати не вільно. Кінця першого періоду розправи надіються між 5. і 9. грудня, після чого розправу перенесуть до будинку райхстаґу.

СПОРТ.

КРАЄВІ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ.

Краєві легкоатлетичні змагання, не зважаючи на непевну погоду, пройшли зовсім успішно, при чому наші змагуни добули 9 нових рекордів. Ось вислідн:

Жінки.

60 м. По двох передбігах, у яких перемагає Орися (Плай) 8.5 с. перед Лазорківною і Пицівна (Сокіл-Стрий) 8,9 перед Якубів, перемагає у фіналі Орися 9 с., 2) Пицівна 9,1 с., 3) Якубів 9,1, 4) Лазорко.

100 м. У фіналі Пицівна (Сокіл-Стрий) осягає 14,6 сек., 2) Якубів (УССК) 15 с., 3) Лазорко (Плай) 15.2 с.

200 м. У першому передбігу перемагає Пицівна 33.2 с. (український рекорд), 2) виграє Хомяк (Плай) 36 с. У фіналі перемагає Якубів 32,8 с., 2) Хомяк. Пицівна, хоч приходить до мети перша, є здисквалiфікована за переступлення шляху.

800 м. відбувається вже у темряві. Судді з трудом виловлюють час 3:12 для Якубів (УССК).

4 × 100 м.: 1) Плай I. 62,9 (український рекорд) у складі Дзьоба, Кос, Лазорко, Орися. 2) Плай II. 69,4. 3) Сокіл Стрий.

Гінці 100 + 100 + 200 + 800: Плай I. 4:23,4 (рекорд), 2) Плай II. здискваліфікований.

Скок угору: 1) Орися 1,205, 2) Лазорко і Кос по 1.16, всі з Плаю.

Скок удовжінь: 1) Пицівна (С.-Стрий) 4.37 м., 2) Кос (Плай) 4,13 м., 3) Ніжанковська (Стріла) 4,11 м. Пицівна своєю перемогою зробила всім несподіванку.

Мет диском: 1) Ніжанковська (Стріла) 25,19 м., 2) Кос (Плай) 23,85 м., 3) Колтунюк (УССК) 23,14 м. У меті обіруч: 1) Несторівна (Стріла) 42,46 м. 2) Ніжанковська 40,[illegible] м., 3) Глущишин (Сокіл-Стрий) 39,06.

Мет ратищем: 1) Ніжанковська 20,40 м., 2) Несторівна 16,55 м., 3) Пицівна 12.08 м. Обіруч: 1) Ніжанковська 33,48 м. (рекорд), 2) Несторівна 28,63 м., 3) Пицівна 25,08 м. В обох метах найкраще опанована Ніжанковська.

Стус кулі: 1) Лазорко (Плай) 9,04 (рекорд), 2) Ніжанковська 8,70 м., 3) Несторівна 8,40. Обіруч: Ніжанковська 15,53 м. (рекорд), 2) Несторівна 15.48 м., 3) Лазорко 15.45 м.

У клюбовій пунктації переміг Плай перед Стрілою і Соколом-Стрий. Плай переміг у гінцях, для Стріли всі пункти добули лиш дві змагунки: Ніжанковська і Несторівна, для Сокола-Стрий Пицівна.

Мушини.

100 м. I. передбіг Рак 12,6 с., 2) Мартинович 12.4 с. 3) Штинда 12 с. У півфіналі 1) Мартинович 12,0 с., 2) Рак 12.2 с., 3) Штинда і Петріна по 12.6 с.; фінал приносить завзяту боротьбу Рака і Мартиновича; перемагає о груди Мартинович у часі 12,1 с., 3) Штинда (Сокіл-Стрий), 4) Петріна.

200 м.: 1) Рак Р. 25,6 с., 2) Мартинович 25.6 с., 3) Штинда.

400 м.: По двох передбігах перемагає о груди Рак Я. (УССК) 61,3 с. перед Штиндою (С.-Стрий), 3) Сойка, 4) Петріна.

800 м.: По дуже цікавому бігу перемагає гострим фінішом Струк (УССК) 2:27,4, 2) Добрянський (Плай) 2:23,5, 3) Салдан (С.-Стрий).

3 км. Переміг Савчак (С.-Стрий), що осягнув 10.32,2 перед Добрянським (Плай), 3) Сойка II 11:37.

10 км. приніс по 20 роках новий рекорд Савчака 38:14,0 сек., на півтора мінути кращий від старого рекорду Карпінського. Біг кінчився вже у темряві. 2) Сойка, дуже молодий бігун зі Станиславова, осягнув 39.49,6 с.

Гінці 4 × 100 м. 1) УССК 50,7 с., 2) Сокіл-Стрий 52,4 с.

Гінці 100 + 200 + 300 + 400 м. рішив УССК у свою користь часом 2:22,5 с. перед Стрием 2:23,4 і Плаєм.

Скок угору: 1) Вішка (С.-Стрий) 162 цм., 2) Рак Р. 158, 3) Салдан 152 цм.

Скок удовжінь: 1) Вішка 5,90 м., 2) Шерстило (УССК) 5,75 м., 3) Гнатейко 5,65 м.

Скок жердкою: 1) Рак Р. 2,45 м., 2) Юркевич (Сокіл-Коломия) 2,45. Рак по першому скоці розбився небезпечно на порозі, так, що опісля змагався вже з рукою на перевязці.

Мет ратищем: 1) Вішка (С.-Стрий) 45 м., 2) Салдан (С.-Стрий) 42,50 м., 3) Гнатейко (УССК) 41,70. Обіруч: 1) Гнатейко 67,85 м., 2) Паюк 67 м., 3) Билень (Сокіл-Б) 62,94 м.

Мет диском: 1) Круль (УССК) 32,75 м., 2) Семенюк (С-Б) 30,41 м., 3) Гнатейко (УССК) 29,70. Обіруч: 1) Круль 58,48 м., 2) Семенюк 57,78, 3) Гнатейко 55,96 м.

Стус кулі: 1) Круль (УССК) 12,68 (рекорд), 2) Семенюк (С.-Б.) 11,22 м., 3) Гнатейко 11,02 м. Обіруч: 1) Круль 24,19 м. (рекорд), 2) Семенюк 20,39 м., 3) Мартинович 20,31 м.

У клюбовій пунктації переміг УССК перед Стрием і Плаєм. Організацією змагань займався Плай, що зі свого завдання вивязався зовсім добре. Видців, на жаль, небагато, хоч змагання заслуговували на те, щоб їм приглянулись тисячі.

МИСТЕЦТВА У. С. С.

Тризуб — Дніпро (Винники) 4:0 (4:0).

Заслужена перемога Тризуба. Дніпро з незвісних причин зійшов з грища 10 хв. перед кінцем. Суддював добре п. Стемпурський. Видців до 150.

Чорноморці — Комета 5:0 (2:0).

По останніх вислідах Комети (5:1 зі Соколом IV, 2:1 з Дніпром у Винниках) видці сподівалися кращої гри. Тимчасом Чорноморці переважали у всіх лініях. Ворота добули Петрівський 3, Сіяк II і Стебельський I. Суддював добре п. Позванюк.

У. Р. С. К. — Сокіл IV 1:0 (0:0).

Несподівана, але заслужена перемога ремісничої дружини над рутинованим противником. Судія п. Верцьона.

В табелі веде Тризуб (21 п.) перед Метою (14), Чорноморцями (13), Соколом IV (11), Дніпром (11), Соколом Зол. (9), УРСК-ом (8) і Кометою (5).

Чорноморці — Сокіл IV.

В четвер 21. ц. м. відбудуться на грищі „Сяйва" (кінець вул. Мартина, доїзд трамваями 9, 5) відтаті змагання між Чорноморцями і Соколом IV. Змагання ті рішать про почесне третє місце в табелі, тому слід сподіватися, що обі дружини старатимуться гарною грою перехилити перемогу у свою користь. Ціни білетів 25 сот. і 50 сот. Початок змагань точно в год. 1[illegible] пополудні.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ПРАГА. **Австрія — Чехословаччина 3:3 (2:1).** Міждержавні змагання. У віденців найліпші Сінделяр, Міллер і Сеста, у чехів Пуч і Чамбас. Ворота добули для віденців Сінделяр 2 і Міллер, для чехів Пуч 2 і Сільни. Видців 28.000.

ВІДЕНЬ. **Відень — Прага 4:0 (1:0).** Віденці мали перевагу, найліпший у них напад, а спеціально Штрог з Австрії. Чехи грали слабо. Ворота добули для віденців Штрог 3 і Ганнеман.

ВІДЕНЬ. **Австрія — Мадярщина 8:0 (4:0).** Міждержавні змагання юніорів.

БУДАПЕШТ. **Мадярщина — Швайцарія 3:0 (1:0)** Певна перемога мадярів, змагання за чашу 4-ра Швеї[illegible]

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 21. IX. год. 7.30 веч. „Фрайляйн Доктор".

Пятниця, 22. IX. год. 7.30 веч. „Фрайляйн Доктор".

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 21. IX. год. 7.30 веч. „Неприятелька мущин".

Пятниця, 22. IX. год. 7.30 веч. „Моя панна мама".

Кіна.

АДРІЯ: „Опир в опері".

АПОЛЬО: „Історія гріху" (Ст. Жеромського).

АТЛЯНТИК: „Пісня серця".

КАСІНО: „Ніч у Каїрі" (Рамон Новаро).

КОПЕРНИК: „Цілунок перед зеркалом" і додатки.

КОЛІСЕЙ: „Колиб я мав міліон" і ревія „Кариєн у кратки".

МАРУСЕНЬКА: „Цілунок перед зеркалом" і додатки.

МІРАЖ: „Образа маєстату" (Вл. Бурін).

МУЗА: „Чема".

ПАЛЯС: „Адютант його Величости" Власта Бурін).

ПАН: „Мумія" та ревія.

ПАСАЖ: „Велика клітка" (Аніта Пейдж Міні-Мікі).

СТИЛЕВЕ: „Король це я!" (Власта Бурін), ревія „Як дасться, то зробиться".

ХИМЕРА: „Жінка з другої руки".

УТІХА: „7 приятелей, 7 дівчат" і ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 20. вересня 1933.

Барі (269,4) 20.45 Скрипка; **Бреслав** (325) 17.05 Пісні в супр. цитри, 18.05 Пісеньки шл. хору; **Штрасбург** (345,2) 20.30 „Чарвальсе" оп. Штравса; **Берлін** (419) 16.30 Військ. оркестра, 21.00 Нар. пісні; **Прага** (488,6) 10.10 Військ. музика; **Відень** (517,2) 12.00, 13.10, 19.30 Концерт; **Будапешт** (550,5) 18.30, 20.45 Концерт; **Харків** (937,5) 9.00 Оп. музика. 10.00 Літ. муз. авдиція для дітей, 13.50 Більшовицька музика, пісні, 15.00 Нім. музика, 15.00 Балалайки, гармонії, 19.00 Концерт із Березілю; **Москва** (1000) 17.25 „Демон" оп. Рубінштайна (Сталін 424,3).

Четвер, 21. вересня 1933.

Братислава (279,3) 14.50 Концерт, 18.25 Фортепян; **Міляно** (331,4) 20.30 „Іль Пірата" оп. Белінія; **Брно** (341,7) 19.30 „Хованщина" оп. Мусоргського; **Ляйпціг** (389,6) 12.00, 17.30 Концерт, 16.00 Пісоньки; **Берлін** (419) 17.50 Сучасні пісні; **Білгород** (429,7) 20.30 Оп. арії; **Рим** (441,2) 17.15 Солісти, 20.15 Спів; **Відень** (517,2) 12.00, 13.10 Концерт, 20.00 „Ондина" оп. Льорцінга; **Будапешт** (550,5) 17.30 Циг. орхестра; **Харків** (937,5) 8.40 Музика для дітей, 9.00 Квартет. 10.00 Спів, 13.50, 15.00, 19.00 Концерт, 18.00 Рос. камер. музика; **Москва** (1000) 17.25 „Дочка п. Анго" оп. Лекока (Сталін 424.3 м.), 17.25 „Льогенгрін" оп. Вагнера (Досв. 720 м.).

Львівське радіо.

Середа, 20. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 16.00, 19.05, 22.40 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 17.00 Відчит; 17.15, 21.10 Легка музика; 17.55 Віольончеля; 18.15 Воякпоет (Ст. Гарчинський); 18.35 Спів (Шабранська); 19.40 „Чоловік ізза океану"; 20.00 Фортепяновий квінтет; 22.00 Відчит в есперанто про Собеського; 22.25 Спортові вістки.

Четвер, 21. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.35, 15.00, 15.15, 15.50, 16.30, 22.40 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 16.00 Для дітей „Том і його авто"; 17.00 Виродна дочка суфражистки; 17.15 Концерт солістів; 18.35, 20.00 Камеральний концерт; 19.40 Добрий обід — ключ до серця; 20.50 Веч. денник; 21.00 Фейл.: „Викреслити, чи не викреслити?"; 22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Банк Польський платив у вівторок за долара 5.80 зол. У приватних оборотах платили 5.82 зол.

Золото: доляри 9.08—9.10; дукати 83.80 до 84.00; корони 37.90—38.20; франки 36.40—36.75; рублі 4.73—4.78.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.79, 125.10, 124.48; Данціг 173.85, 174.08, 173.22; Голяндія 360.80, 361.70, 359.90; Льондон 28.00—27.98, 28.15, 27.85; Париж 35.01, 35.10, 34.92; Прага 26.50, 26.56, 26.44; Швайцарія 173.18, 173.61, 172.75; Італія 47.10, 47.33, 46.87; Берлін 213.55.

Акції.

Банк Польський 82.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 19. IX.: масло експ. 2.80 зол., масло дес. 2.70, молоко 17 сот., сметана 70 сот., яйця 3.90 зол. Тенденція на масло сильніша, на яйця удержана.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10. За редакцію відповідає Олександер Костик.